

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1247/92

af 30. april 1992

om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 51 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, udarbejdet efter høring af Den Administrative Kommission for Vandrede Arbejdstageres Sociale Sikring ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Der bør foretages visse ændringer i forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽⁴⁾, som ajourført ved forordning (EØF) nr. 2001/83 ⁽⁵⁾ og senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2195/91 ⁽⁶⁾;

det er nødvendigt at udvide definitionen af udtrykket »familiemedlem« i forordning (EØF) nr. 1408/71 for at bringe den i overensstemmelse med Domstolens fortolkning af dette udtryk;

det er ligeledes nødvendigt at tage hensyn til Domstolens retspraksis, ifølge hvilken visse ydelser, der er fastsat i national lovgivning, samtidig hører ind under social sikring og social forsorg som følge af ydelsernes anvendelsesområde, målsætning og de nærmere betingelser, der er knyttet til disse ydelser;

Domstolen har udtalt, at de lovbestemmelser, hvorefter sådanne ydelser tilkendes, i kraft af visse af deres karakteristika har lighedspunkter med den sociale forsorg, i det omfang trang er et væsentligt kriterium for deres anvendelse, og betingelserne for erhvervelse af ret til disse ydelser ikke er baseret på sammenlægning af beskæftigelsesperioder eller bidrag, hvorimod de i kraft af andre karakteristika nærmer sig den sociale sikring, i det omfang afgørelsen om at tilkende ydelserne, således som bestemmelserne derom er udformet, ikke beror på et frit skøn, og der ved tilkendelsen tillægges de berettigede en i loven fastslået retsstilling;

i henhold til artikel 4, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1408/71 hører offentlig social forsorg ikke ind under forordningens anvendelsesområde;

de nævnte betingelser og reglerne for deres anvendelse er af en sådan art, at et koordineringssystem, som afviger fra det system, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 1408/71, og som tager hensyn til de pågældende ydelsers særlige karakteristika, bør indføres i forordningen for at beskytte vandrede arbejdstageres interesser i overensstemmelse med Traktatens artikel 51;

for personer, som omfattes af anvendelsesområdet i forordning (EØF) nr. 1408/71, bør sådanne ydelser udelukkende tilkendes i henhold til lovgivningen i det land, hvor den pågældende person eller hans eller hendes familiemedlemmer er bosat, om fornødent med medregning af bopælsperioder, der er tilbragt i andre medlemsstater, og uden forskelsbehandling på grundlag af nationalitet;

det må imidlertid sikres, at det nuværende koordineringssystem i forordning (EØF) nr. 1408/71 fortsat finder anvendelse på ydelser, som enten ikke hører ind under den pågældende særlige ydelseskategori, eller som ikke udtrykkeligt er anført i et bilag til forordningen; med henblik herpå er det nødvendigt at indsætte et nyt bilag —

(1) EFT nr. C 240 af 21. 9. 1985, s. 6.

(2) EFT nr. C 343 af 31. 12. 1985, s. 111.

(3) EFT nr. C 344 af 31. 12. 1985, s. 2.

(4) EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

(5) EFT nr. L 230 af 22. 1. 1983, s. 8.

(6) EFT nr. L 206 af 29. 7. 1991, s. 2.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

4) Efter artikel 10 indsættes følgende artikel:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 1408/71 ændres således:

1) Artikel 1 ændres således:

- a) litra f) bliver til litra f), nr. i), og følgende tekst indsættes som nr. ii):
- »ii) hvis det imidlertid drejer sig om ydelser til handicappede, der i henhold til en medlemsstats lovgivning tilkendes samtlige indbyggere i denne stat, som opfylder de foreskrevne betingelser, betyder udtrykket »fami­liemedlem« i det mindste en arbejdstagers eller en selvstændig erhvervsdrivendes ægtefælle, mindreårige børn samt myndige børn, som forsørges af denne;«
- b) i litra j) indsættes følgende sætningsled i slutningen af første afsnit:
- »eller de i artikel 4, stk. 2a, omhandlede særlige ikke-bidragspligtige ydelser.«

2) I artikel 4 indsættes som stk. 2a og 2b:

»2a. Denne forordning finder ligeledes anvendelse på særlige ikke-bidragspligtige ydelser, der er fastsat i en anden lovgivning eller ordning end dem, der er omhandlet i stk. 1 eller udelukket i henhold til stk. 4, når disse ydelser har til formål

- a) enten at dække de risici, der svarer til de i stk. 1, litra a)-h), omhandlede sikringsgrene, i stedet for eller som tillæg til andre ydelser
- b) eller udelukkende at sikre særlig beskyttelse af handicappede.

2b. Denne forordning finder ikke anvendelse på bestemmelserne i en medlemsstats lovgivning om de særlige ikke-bidragspligtige ydelser, som er nævnt i bilag II, nr. III, hvis anvendelsesområde er begrænset til en del af medlemsstatens geografiske område.«

3) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Medlemsstaternes erklæringer om denne forordnings anvendelsesområde

Medlemsstaterne skal i erklæringer, der meddeles og offentliggøres i overensstemmelse med artikel 97, angive den lovgivning og de ordninger, der omfattes af artikel 4, stk. 1 og 2, de i artikel 4, stk. 2a, omhandlede særlige ikke-bidragspligtige ydelser, de i artikel 50 omhandlede minimumsydelser samt de i artikel 77 og 78 omhandlede ydelser.«

»Artikel 10a

Særlige ikke-bidragspligtige ydelser

1. Uanset artikel 10 og afsnit III modtager de personer, som er omfattet af denne forordning, udelukkende de i artikel 4, stk. 2a, omhandlede særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse i den medlemsstat, på hvis område de er bosat, og i henhold til dennes lovgivning, såfremt disse ydelser er anført i bilag IIa. Ydelserne udredes af institutionen på bopælsstedet og på dennes bekostning.

2. Institutionen i en medlemsstat, hvis lovgivning gør retten til de i stk. 1 omhandlede ydelser betinget af beskæftigelsesperioder, perioder med selvstændig beskæftigelse eller bopælsperioder, tager i fornødent omfang beskæftigelsesperioder, perioder med selvstændig beskæftigelse eller bopælsperioder, der er tilbragt i enhver anden medlemsstat, i betragtning, som om det drejede sig om perioder, der var tilbragt på førstnævnte medlemsstats område.

3. Når lovgivningen i en medlemsstat gør retten til en i stk. 1 omhandlet ydelse, som tilkendes i form af en tillæggydelse, betinget af, at der oppebæres en af de i artikel 4, stk. 1, litra a)-h), omhandlede ydelser, og der ikke gøres krav på nogen ydelse af denne art efter den pågældende lovgivning, betragtes enhver tilsvarende ydelse, der tilkendes efter lovgivningen i en anden medlemsstat, som en ydelse, der tilkendes efter lovgivningen i førstnævnte medlemsstat, med henblik på tilkendelse af tillæggydelser.

4. Når lovgivningen i en medlemsstat gør retten til de i stk. 1 omhandlede ydelser til invalider eller handicappede betinget af, at invaliditeten eller handicapet første gang blev konstateret på denne medlemsstats område, anses denne betingelse for opfyldt, når invaliditeten eller handicapet første gang blev konstateret på en anden medlemsstats område.«

5) I bilag II indsættes som nr. III:

»III. Særlige ikke-bidragspligtige ydelser i henhold til artikel 4, stk. 2b, som ikke henhører under forordningens anvendelsesområde

A. BELGIEN

Intet.

B. DANMARK

Intet.

- C. TYSKLAND
- a) Ydelser, der med hjemmel i delstaternes lovgivning tilkendes handicappede, herunder navnlig blinde.
- b) Den sociale tillægsydelse i henhold til lov af 28. juni 1990 om nivellering af pensioner.
- D. SPANIEN
- Intet.
- E. FRANKRIG
- Intet.
- F. GRÆKENLAND
- Intet.
- G. IRLAND
- Intet.
- H. ITALIEN
- Intet.
- I. LUXEMBOURG
- Intet.
- J. NEDERLANDENE
- Intet.
- K. PORTUGAL
- Intet.
- L. DET FORENEDE KONGERIGE
- Intet.«
- 6) Som bilag IIa indsættes:

»BILAG IIa

(Forordningens artikel 10a)

- A. BELGIEN
- a) Ydelser til handicappede (lov af 27. februar 1987).
- b) Garanteret mindsteindtægt for ældre (lov af 1. april 1969).
- c) Garanterede familiedydelser (lov af 20. juli 1971).
- B. DANMARK
- Intet.
- C. TYSKLAND
- Intet.
- D. SPANIEN
- a) Ydelser i medfør af lov om social indpasning af handicappede (lov nr. 13/82 af 7. april 1982).
- b) Kontante bistandsydelse til ældre og til uarbejdsdygtige invalider (kongeligt dekret nr. 2620/81 af 24. juli 1981).
- E. FRANKRIG
- a) Supplerende tilskud fra Den Nationale Solidaritetsfond (lov af 30. juni 1956).
- b) Tilskud til voksne handicappede (lov af 30. juni 1975).
- F. GRÆKENLAND
- a) Særlige ydelser til ældre (lov 1296/82).
- b) Børnetilskud til ikke-erhvervsaktive mødre, hvis mænd er indkaldt til militærtjeneste (lov 1483/84, artikel 23, stk. 1).
- c) Børnetilskud til ikke-erhvervsaktive kvinder, hvis mænd er fængslet (lov 1483/84, artikel 23, stk. 2).

- d) Ydelse til personer, der lider af medfødt hæmolytisk anæmi (lovdekret 321/69) (fælles ministeriel anordning G4a/F. 222/oik.2204).
- e) Ydelse til døvstumme (undtagelseslov 421/37) (fælles ministeriel anordning G4b/F. 422/oik.2205).
- f) Ydelse til alvorligt handicappede (lovdekret 162/73) (fælles ministeriel anordning G4a/F. 225/oik.161).
- g) Ydelse til spasmofile (lovdekret 162/72) (fælles ministeriel anordning G4a/F. 224/oik.2207).
- h) Ydelse til alvorligt mentalt retarderede (lovdekret 162/73) (fælles ministeriel anordning G4b/423/oik.2208).
- i) Ydelse til blinde (lov 958/79) (fælles ministeriel anordning G4b/F. 421/oik.2209).

G. IRLAND

- a) Arbejdsløshedsunderstøttelse (Social Welfare (Consolidation) Act af 1981, tredje del, kapitel 2).
- b) (Ikke-bidragspligtig) alderspension og pension til blinde (Social Welfare (Consolidation) Act af 1981, tredje del, kapitel 3).
- c) (Ikke-bidragspligtig) enke- og børnepension (Social Welfare (Consolidation) Act af 1981, tredje del, kapitel 4).
- d) Tillæg til enlige forældre (Social Welfare Act af 1990, tredje del).
- e) Pasningstilskud (Social Welfare Act af 1990, fjerde del).
- f) Tillæg til familieindkomst (Social Welfare Act af 1984, tredje del).
- g) Invalidepension (Health Act af 1970, artikel 69).
- h) Befordringstilskud (Health Act af 1970, artikel 61).
- i) Understøttelse til personer, der lider af smitsomme sygdomme (Health Act af 1947, artikel 5 og artikel 44, stk. 5).
- j) Tilskud til hjemmepleje (Health Act af 1970, artikel 61).
- k) Understøttelse til blinde (Blind Persons Act af 1920, kapitel 49).
- l) Tilskud til revalidering af handicappede (Health Act af 1970, artikel 68, 69 og 72).

H. ITALIEN

- a) Socialpension til ubemidlede statsborgere (lov nr. 153 af 30. april 1969).
- b) Pensioner, ydelser og godtgørelser til civilt handicappede og invalider (lov nr. 118 af 30. marts 1974, nr. 18 af 11. februar 1980 og nr. 508 af 23. november 1988).
- c) Pensioner og godtgørelser til døvstumme (lov nr. 381 af 26. maj 1970 og nr. 508 af 23. november 1988).
- d) Pensioner og godtgørelser til blinde (lov nr. 382 af 27. maj 1970 og nr. 508 af 23. november 1988).
- e) Tillæg til minimumspensionen (lov nr. 218 af 4. april 1952, nr. 638 af 11. november 1983 og nr. 407 af 29. december 1990).
- f) Tillæg til invalideydelser (lov nr. 222 af 12. juni 1984).
- g) Månedlige ydelser med henblik på vedvarende personlig bistand til pensionister, der er erhvervsudygtige (lov nr. 222 af 12. juni 1984).

I. LUXEMBOURG

- a) Dyrtilstillæg (lov af 13. juni 1975).
- b) Særydelse til svært handicappede (lov af 16. april 1979).
- c) Moderskabsydelse (lov af 30. april 1980).

J. NEDERLANDENE

Intet.

K. PORTUGAL

- a) Ikke-bidragspligtige børnetilskud (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980).
- b) Præmie til diegivende mødre (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980).
- c) Supplerende ydelse til handicappede børn og unge (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980).
- d) Tilskud til elever i specialskoler (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980).
- e) Ikke-bidragspligtig børnepension (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980).
- f) Ikke-bidragspligtig invalidepension (lovdekret nr. 464/80 af 13. oktober 1980).
- g) Ikke-bidragspligtig alderspension (lovdekret nr. 464/80 af 13. oktober 1980).
- h) Pensionstillæg til svært invalide personer (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980).
- i) Ikke-bidragspligtig enkepension (forordning nr. 52/81 af 11. november 1981).

L. DET FORENEDE KONGERIGE

- a) Befordringstilskud (lov om social sikring af 20. marts 1975, artikel 37A, og lov om social sikring (Nordirland) af 20. marts 1975, artikel 37A).
- b) Plejetillæg (lov om social sikring af 20. marts 1975, artikel 37, og lov om social sikring (Nordirland) af 20. marts 1975, artikel 37).
- c) Familietillæg (lov om social sikring af 25. juli 1986, afdeling 20 til 22, og forordning om social sikring (Nordirland) af 5. november 1986, artikel 21 til 23).
- d) Bistandsydelse (lov om social sikring af 20. marts 1975, artikel 35, og lov om social sikring (Nordirland) af 20. marts 1975, artikel 35).
- e) Indkomststøtte (lov om social sikring af 25. juli 1986, artikel 20 til 23, og forordning om social sikring (Nordirland) af 5. november 1986, artikel 21 til 24).
- f) Invalidepension (lov om invalidepension og arbejdsydelse til handicappede af 27. juni 1991, artikel 1 og forordning om invalidepension og arbejdsydelse til handicappede (Nordirland) af 24. juli 1991, artikel 3).
- g) Arbejdsydelse til handicappede (lov om invalidepension og arbejdsydelse til handicappede af 27. juni 1991, artikel 6 og forordning om invalidepension og arbejdsydelse til handicappede (Nordirland) af 24. juli 1991, artikel 8).«

Artikel 2

1. Anvendelsen af artikel 1 kan ikke medføre bortfald af nogen af de ydelser, der forud for ikrafttrædelsen af denne forordning er tilkendt af medlemsstaternes kompetente institutioner i henhold til bestemmelserne i afsnit III i forordning (EØF) nr. 1408/71, og som samme forordnings artikel 10 finder anvendelse på.

2. Anvendelsen af artikel 1 kan ikke føre til afslag på en ansøgning om en særlig ikke-bidragspligtig ydelse, der gives som supplement til en pension, fra en person, der opfyldte betingelserne for opnåelse af ydelsen forud for denne forordnings ikrafttræden, selv om han er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, med forbehold af at anmodningen om ydelsen fremsættes inden for en frist på fem år fra denne forordnings ikrafttrædelse.

3. Denne forordning begrunder ikke ret til ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for datoen for dens ikrafttræden.

4. Uanset stk. 3 skal enhver særlig ikke-bidragspligtig ydelse, der gives som supplement til en pension, som ikke er blevet udbetalt, eller som har været stillet i bero, fordi den pågældende er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, efter den pågældendes anmodning udbetales eller genindføres fra datoen for denne forordnings ikrafttræden med virkning fra datoen for bopælsskiftet.

5. Enhver bopælsperiode samt enhver periode med lønnet eller selvstændig beskæftigelse, der er tilbagelagt på en medlemsstats område forud for datoen for denne forordnings ikrafttræden, skal tages i betragtning ved afgørelsen af ret til ydelser efter bestemmelserne i denne forordning.

6. Rettigheder kan erhverves i medfør af denne forordning, selv om de vedrører en omstændighed, der er indtruffet før dens ikrafttræden, jf. dog stk. 3.

7. Enhver ydelse, som på grund af den pågældendes nationalitet ikke er blevet udbetalt, eller som har været stillet i bero, skal efter ansøgning fra den pågældende udbetales eller genindføres fra datoen for denne forordnings ikrafttræden, medmindre tidligere anerkendte rettigheder har givet anledning til udbetaling af en kapitalydelse.

8. De rettigheder, der tilkommer personer, som før denne forordnings ikrafttræden har fået tilkendt en pension, kan efter ansøgning fra den pågældende tages op til revision under hensyntagen til denne forordnings bestemmelser.

9. Indgives den i stk. 7 eller stk. 8 omhandlede ansøgning inden udløbet af to år efter denne forordnings ikrafttræden, erhverves rettighederne i medfør af denne forordning med virkning fra dette tidspunkt, uden at nogen medlemsstats lovbestemmelser om bortfald eller forældelse af rettigheder kan gøres gældende over for de pågældende.

10. Indgives den i stk. 7 eller stk. 8 omhandlede ansøgning efter udløbet af to år efter denne forordnings ikrafttræden, erhverves de rettigheder, som ikke er bortfaldet eller forældet, fra tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen, medmindre der efter en medlemsstats lovgivning gælder gunstigere regler.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 30. april 1992.

På Rådets vegne

José da SILVA PENEDA

Formand